

Ἀλεξάνδρα Βαλσαμῆ

Στὸ θυθὸ τῶν νερῶν τὰ ἴδια πράματα σὲ ἀκολουθοῦν
μετουσιωμένα στὴ σεμνὴ λειτουργία.

Ἡ ζωὴ παντοῦ μιμεῖται τὸν ἑαυτὸ σου.

Πρόσεξε!

Στὸ θυθὸ τῶν νερῶν συνταξιδεύουμε.

☆

Τόσο φῶς ποὺ ἡ γραμμὴ ἀποθανάτιστηκε γυμνή.

Γυμνὴ ἡ γραμμὴ τῶν χειρῶν σου, γυμνὴ ἡ γραμμὴ τῶν χειρῶν σου
γυμνά τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα σου.

Καὶ μένουν μὲς στὸν κόσμον μας κλειστά μπουμπουκία ὡς τὴ
στιγμὴ ποὺ θὰ μετονομάσεις τὰ κίτρινα λουλούδια σου γαλάζια.

Ἀπέραντο τὸ ἄπλωμα τῆς ψυχῆς

καὶ πῶς νὰ σὲ μαζεύω;

Μάρια Λαδοπούλου

Στάξεις στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου τὸ χρυσαφένιο σου ἀντίλαλο
πρέπει κι ἐγὼ νὰ στάξω λίγη ἀνοιξη.

☆

Σ' ἀκούω νὰ σχίζεις τὸ σκοτάδι μὲ δυνατὲς καὶ φωτεινὲς παλάμες.

Ἀκίνητη στὴν ὀμορφιά ζῶ τὴν ὀργή σου.

Τὰ κύματά της ξεχειλίζουν μέσα μου

μ' ἀνοίγουνε

μὲ δείχνουνε.

Εἶμαι.

☆

Δάκρυα ποὺ μέσα τους φώλιασαν οἱ αἰῶνες πλημμύρισαν τοὺς
δρόμους τῆς πλατεῖας τὰ χτεσινὰ καὶ τὰ σημερινὰ τοὺς μάτια.
Θεέ μου γεννήθηκα. Τί ἀπομένει πιά ἀπὸ μένα;

☆

Χρυσὲς στιγμὲς μοῦ ξετυλίγουνε τὰ δάχτυλά σου καὶ πιά τόση
ὀμορφιά δὲν τὴν ἀντέχω. Σκύψε λιγάκι νὰ μὴ δεῖς στὰ μάτια
μου δυὸ ἀπελπισμένα χελιδόνια ποὺ σ' ἀφήνουν.

☆

Οἱ καθημερινὲς κινήσεις κυλᾶνε μέσα ἀπ' τὴν εὐγένεια στὰ σι-